

bliver at behandle lige med den Aldersklasse, hvortil han hører. Den tilsvarende Passus i § 2 indeholder ikke de samme Ord; deri heder det: Hvis han udtræder, inden han har fuldbyrdet de 4 Aars faste Tjeneste, overføres han efter sin Grad til Krigsreserven. Hvad her menes med Grad, er mig ikke ganske klart, om det enten er den Tid, hvori han har gjort Tjeneste, eller det er efter hans Aldersklasse. Det er altsaa en væsentlig Forandring, som her skeer i § 20. Overhovedet skulde det være mig kjær, om jeg kunde faae en Udtalelse om, hvorvidt en Mand, naar han er tjenstdygtig med 18 Aars Alderen og træder ind i Hæren, da er berettiget til at blive der, indtil han har udtjent sin Børnepligt, eller om han efter de gjældende Bestemmelser, eller hvis dette skulde blive til Lov, ved at blive permitteret, lider et Skaar i den Beregning, han har gjort med Hensyn til sin Fremtid.

Schovelin: Den ærede Forslagsstiller yttrede om den første Lov, som vi havde til Behandling her i Aften, at naar vi ikke tage Stillingen, ville vi aldrig faae Daleren. Jeg antager, at det er efter samme Princip, at han har indbragt det foreliggende Lovforslag her i Thinget; thi det forekommer mig, at det er ikke mere end en Stilling i Sammenligning med de Forandringer, som man maa ønske foretagne ved Børnepligtsloven. Jeg mener, at den Daler, vi skulde see at faae, hvis det kunde lykkes os, det var en selvstændig Affsættelse baade af Lodtrækningen og af Stillingsvæsenet; men jeg skal ikke udtale mig videre derom, da det vilde føre os for vidt i Aften, og da det foreliggende Lovforslag heller ikke giver tilstrækkelig Anledning dertil.

Beck: Jeg troer, at vi maae paafkjenne de Meddelelser, som den ærede Forslagsstiller har gjort, og hvorved Bestemmelserne i de enkelte Paragrapher ere komne til at faae klarere. Jeg maa erkjende, at der ved det foreliggende Lovforslag tilsigtes afhjulpet endeel Ulemper og indført Forbedringer i den bestaaende Lovgivning for Kongeriget; det maa imidlertid ikke oversees, at uagter Lovgivningen vedrørende Børnepligten er et særligt An-

liggende, er det dog af stor Betydning, at eensartede Bestemmelser i saa Henseende komme til at gjælde for de forskellige Landsdele, og denne Betragtning i Forbindelse med andre nærliggende gjør det ønskeligt, ja endogsaa til en vis Grad nødvendigt, at Krigsbestyrelsen erholder Leilighed til at udøve en vis Indflydelse paa Fastsættelsen af de Bestemmelser, som her tilsigtes. Jeg vil derfor tillade mig at spørge den ærede Forslagsstiller, om han muligviis har confereret med Krigsministeriet i saa Henseende, eller om han er gaaet ud fra den Forudsætning, at der i Sagen vilde blive nedsat et Udvalg, som da overtog det Hverv at conferere med Ministeriet.

Tscherning: Jeg kunde naturligtviis aldrig have den Tanke at henvende mig til Krigsministeriet med et Forslag af denne Art, og endnu mindre har jeg tænkt mig, at et Udvalg skulde indbyde Krigsministeren til et Møde; paa den anden Side skulde jeg ikke have det Allermindste imod, om man engang i Verden kom saavidt, at Krigsministeren som en Velvilligheds Sag mødte her i et Udvalg og i Bennevold talte om Sagen. Men efter min Dvertydning kommer denne Sag strengt taget ikke Krigsbestyrelsen Noget ved; thi det er min Overbeviisning, at naar Landsdelene levere det Mandskab, som Hærplanen kræver, af den Bestaenhed, som Planen forlanger, og til den Tid, det forlanges, saa har Krigsvæsenet intet Videre med Udskrivningen at gjøre; hvorledes de forskellige Landsdele ville skaffe deres Mandskab tilveie, naar det kun er Indlændinge — thi det er en Fordring, som Hærplanen gjør — det er efter min Dvertydning Landsdelenes egen Sag, og det vilde føre til de største Besværligheder og Forviklinger, om man betragtede dette Spørgsmaal anderledes. Naar imidlertid det ærede Medlem spørger mig: men skal man da aldeles ikke søge eensartede Bestemmelser bragte tilveie, og skal man da aldeles ikke komme til en Forstaaelse med Krigsbestyrelsen desangaaende, saa svarer jeg dertil, at Sagen ligger for paa en anden Maade. Dersom Ministeriet, hvad jeg vil haabe, tager denne Sag i sin egen Haand, saa er det ganske